

En historisk händelse?

Den välkände och respekterade jägaren Eskil Lugnet har skjutit en bäver på Mattila/Vojakkalas marker. Vi låter den exakta platsen vara okänd då Eskil och vi andra jägare är mån om att bäverstammen skall få utvecklas i vårt område. Inget är hemligt dock, den som vistas mycket i markerna hittar säkert bävervisten om man bara är uppmärksam på bävertecknen. Bävern som Eskil sköt var en fjolårsunge som vägde drygt 6 kg. Ingen bamsing utan den sortens djur - fjolårsungar eller tvåårsungar - som man kan skjuta utan att äventyra stammens utveckling. Viktigt är att spara föräldradjuren som är betydligt större och kan väga upp till drygt 20 kg. Vi är mån om att bävrarna får ett fast fäste i vårt område. En bäverstam som vi kan vårda och utveckla är ett naturligt inslag i våra marker. Bävrarna kan ge oss en spännande och trevlig jakt under en tid då det för övrigt är ont om jakt. Givetvis skall vi i framtiden när bävern har brett ut sig hålla stammen på en lämplig nivå som markerna kan bära utan olägenheter.

Eskils bäver ligger för närvarande i frysen i väntan på att bli avpälssad. Vi återkommer med bilder från avpälssning och tillvaratagandet av skinnnet.

Bävern var i Sverige utrotad omkring 1870. Möjligen fanns den kvar på undanskymda platser i mellersta Norrland. Mellan 1922 och 1939 hämtades ungefär 80 individer från Norge som fördelades på 19 olika ställen i mellersta Norrland. För ca 20 år sedan inplanterades ett antal i Norrbotten. Därifrån härstammar våra bävrar i Haparanda.

Frågetecknet i rubriken är satt för att ställa frågan:

Har någon fler bäver skjutits inom Mattila/Vojakkalas marker?

Om du har uppgift om detta är vi tacksam om du kontaktar Webmaster eller Eskil.